

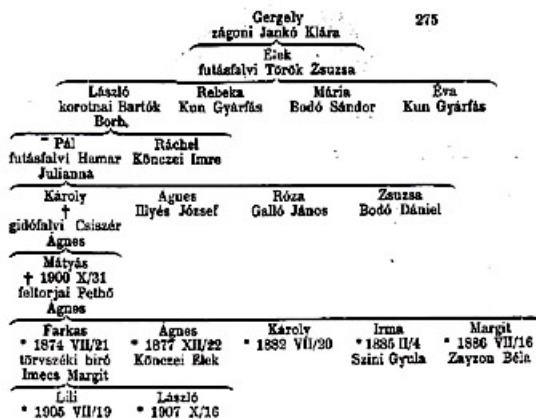
Karatnai Bodó család

BODÓ de Karatna et Altorja és egyéb Bodó család a geneológiai szakirodalomban.

Possessionate nobilitate Bodó de Karatna

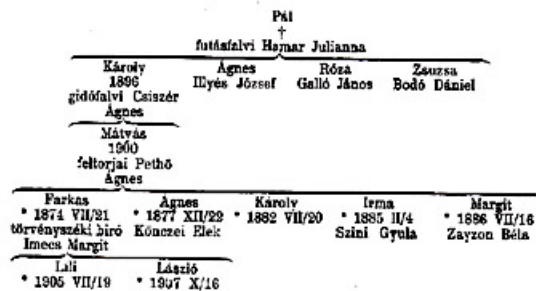
Bodó (györgyi). — Kihalt család. (Siebm. erd. 129.)

Bodó (karaikai). — Ugy látszik, egy közös törzsből származik az „altorjai” B-családdal. — Nemességét Zsigmonddal legfelsőbb helyen is igazolta. (LR. LIII/331.) — Leszármazás:

Vő. Bodó (altorjai); I. még Pálmay: Háromszék 77., rcsk.

Bodó (altorjai). — Czimeres nemeslevelet II. Rákóczy Györgytől 1647. márcz. 28. B. Mihály kapott. (Gyfv. LR. XXVIII/88.) — Háromszékmezei család. Belőle Ferencz és Pál 1786. jun. 19. legfelsőbb helyen igazolták nemességüket. (LR. LIII/480.) — Uj birtokadományt Karatán, Petelneken, Dálnokon és Altorján Báthory Zsigmondtól 1583. szept. 25. B. Mátyás, Mihály és Miklós nyertek. (Gyfv. LR. I/111.) — Ebből a családból származik a következő ág:

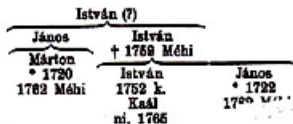

Vő. Siebm. erd. 120.; Pálmay: Háromszék 77.; rcsk.

Bodó (mezőpanti). — Székely család. — I. Pálmay: M.-Torda 29. (gen.)

Bodó (nagykászoni). — Nagy Iván szerint (II/140.) székely család. Belőle Mihály 1794. a kormányzszéknél hivatalnok volt.

Bodó. — A XVIII. század első felében a gömörmezei ben is élt ily nevű család. Őse, István 1701. Soldos Pétertől ben egy házhelyet szerzett. Innen költözik 1752. körül István a hevesmezei Kaálra s Gömörmezei bizonyítványával 1765. Vas megyében igazolja is nemességét. — Töredékes leszármazás:

Vő. Forgón I/122.; Orosz 32.

Bodó. — Az 1754/55. évi orsz. nemesi összeírásokor Szabolcs megyében Mihály igazolta nemességét. — A család 1801. legfelsőbb helyen is igazolta nemességét. (LR. LX/912.)

18*

Bodó (fules). — Nagy Iván szerint a XVII. század végén Erdélyben élt család. Belőle Sándor 1690—97. Bardóc-zsék jegyzője, 1697—1711. alkirálybírája volt. (NI. II/140.)

Bodó (imolai). — A XVI—XVII. században Gömörmezeiben élt család. Talán azonos a szelefarmosi B. családdal, melynek egyes tagjai a XVII. században szintén Imolán laktak. — Vő. Forgón I/121., 838.

Bodó. — Czimeres nemeslevelet III. Ferdinándtól 1651. decz. 10. B. Benedek, Jakab és Péter, Benedeknek felesége, Csán Erzsébet szül. gyermekei: János és Erzsébet s Jakabnak felesége, Csipán Erzsébettől született leánya Erzsébet kaptak. (Vas megye II.) — Czimer: két paizsban zöld halmon orcszlán jobbában kardot tart; sisakdísz: az orcszlán növekvő alakban; takarók: kék-arany, vörös-üzüst. — Felmutatta 1733. Péter fia János, kálldi lakos. (Balogh 174.)

Bodó (belényesi). — Nemeslevelét 1652-ből I. Gyfv. LR. XXV/684.

MAGYAR NEMES CSALÁDOK

II. KÖTET

BEBEK — BYZÓ

IRTA

KEMPELEN BÉLA

BUDAPEST, 1911.

GRILL KÁROLY KÖNYVADÓVÁLLALATA

IV. Vasvári Pál-utca 3.

A
SZÉKELY FŐNEMESEK
— PRIMOROK —

ARANYKÖNYVE

A lustrákból és homagiumokból összeállította
a perlatokból legrészkönyvt. képtaláni és konventi adatokból
szerezte és bedolgozta:

HANUSZIK ELEMÉR

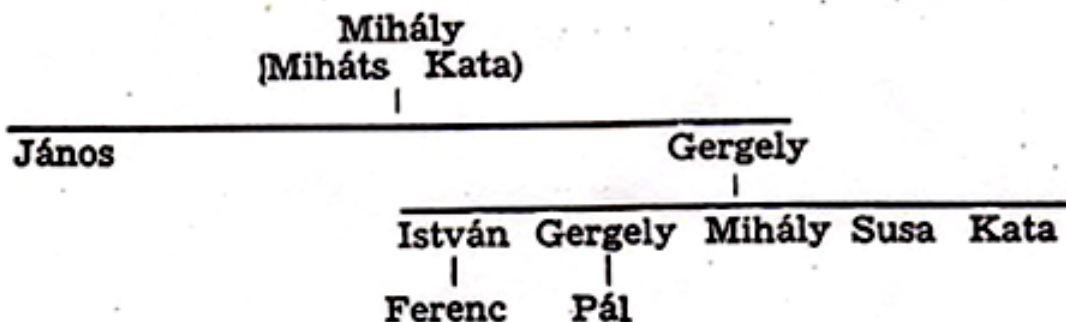

Ára 15 pengő

BUDAPEST, 1942.

A VÁCI KAPISZTRÁN-NYOMDA NYOMÁSA.

Bodó de Altorja. 1647-ben nyert privilegialis levelet. Kézdiszék-
ből 1680-ban János, 1691-ben János és Gergely, Altorjáról 1711-ben
Gergelyné és Ferenc lustrál. Ferenc és Pál 1771-ben igazol. Leszár-
mazásuk:

56

Bodó. Ilynevű családokból Csikszékből 1643-ban Bálint és fiai:
Mihály és János (ex Csikrákos), 1681-ben György (inter Sedis no-
biles), 1702-ben Gergely (ex Tuszád), György és Zsigmond (ex
Csikcsicsó); Háromszékből 1614-ben István és Péter (ex Czófalva),
1635-ben István, Miklós fiai és Péter (ex Czófalva), 1680-ban János
(ex Kézdiszék) és Péter (ex Orbaiszék); Marosszékből 1602-ben Ist-
ván (ex Marosvásárhely), 1677-ben György (inter Sedis nobiles)
lustrál.

A M. KIR. BELÜGYMINISZTER ÁLTAL IGAZOLT NEMESEK

1867–1937

SZERKESZTETTE ÉS KIADTA
DR GERŐ JÓZSEF

B U D A P E S T 1 9 3 8

71 oldal

BODÓ Pál honv. százados, n. 61057/1896. Régi magyar nemességéhez 1897-ben a Gömörpanyiti előnevet kapta.

→ **BODÓ** (Altorjai és Karathnai) **Farkas dr.** m. kir. közig. bíró, *1874. VIII. 20. Karatna, (Mátyás—Pelhő Ágnes), n., e. 48524/1936.

BODÓ (Impérfalvi) **Dénes dr.** orvos, *1894. XII. 17. Kászonaltiz, (Ferenc—Lukács Teréz) n., e. 105487/1934.

BODÓ (Marosszentkirályi) **Oszkár dr.** ügyvéd, *1892. III. 7. Brassó, (Károly—Steinhardt Ida), n., e. 29941/1930.

gekl. Mann, in d. erhobenen Rechten ein Feuegewehr, mit d. Linken d. Zügel haltend. — Kleinod: Nicht verliehen. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Michael Apaffy, d. d. Schässsburg, 18. März 1663 für Lucas Bódé v. Drágavilma.

(L. C.).

Bodisár (Goldisár). (Taf. 67).

Wappen: in B. ein geharn. Mann in d. erhobenen Rechten ein Schwert mit g. Parirstange haltend, dessen Spitze durch d. Hals eines vom Rumpfe getrennten, schnurrbärtigen Türkenschädels gestossen ist. — Kleinod: Nicht verliehen. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Gabriel Báthori, d. d. Gyulafehérvár, 24. Febr. 1609 für Valentin Bodisár. (Gyfv. L. R. VI. 78).

Bodó I. v. Györgyi. (Taf. 67).

Wappen: Geb. Arm, drei bestengelte Rosen in d. Faust haltend

Erlöschenes Székler Adelsgeschlecht.

(Siegel mit Umschr. — Teleky Cod. — Siegel d. d. 1445 des Vicewojwoden v. Siebenbürgen, Gregor Bodó v. Györgyi. — Siehe auch: Pag. 21, 24).

Bodó II. v. Ladány. (Taf. 67).

Wappen: In B. aus d. mittelsten eines gr. Dreibergeres sich erhebend drei gr. best., gr. bebl. w. Lilien,

Adels- u. Wappenbrief v. Sigmund Rákóczy, d. d. 29. Dezbr 1607 für Johann Bodó v. Ladány u. für seine Ehefrau Judith Faizi.

(L. C.).

Bodó III. aliter Kőteles v. Marosvásárhely. (Taf. 67).

Wappen: In B. auf g. Blätterkrone ein geharn geb. Arm, drei gr. best., gr. bebl. w. Lilien in d. Faust haltend. — Kleinod: Nicht verliehen. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Gabriel Bethlen, d. d. Gyulafehérvár, 3. Januar 1615 (kundg.: Maroszkék, Szabatho prox. post fest. Exalt. s. crucis l. J.) für Stefan Bodó al. Kőteles v. Marosvásárhely.

(R. A. Bpest).

Bodó IV. v. Alsó-Torja. (Taf. 67).

Wappen: In B. ein gr. gekl. Mann in d. erhobenen Rechten einen Krummsäbel mit g. Parirstange, in d. Linken einen Türkenschädel beim Schopfe haltend. — Kleinod: Keines verliehen. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Georg Rákóczy, d. d. Gyulafehérvár, 28. März 1647 für Michael Bodó v. Alsó-Torja.

(Gyfv. L. R. XXIII).

Bodola. (Taf. 67).

Wappen: Löwe. — Kleinod: Der Löwe wachsend. Székler Adelsgeschlecht aus Háromszék, annoch blühend.

(Siegel d. d. 1844 des N. Bodola. — Archiv des Kammerers Valentin v. Kis. — N. J. II. 141).

Boér I. v. Nagyberivó. (Taf. 67).

Wappen, a): In B. über gr. Boden gegen auf hohen Felsen stehenden Bäumen sprengend, ein r. gekl. Mann

(Postillion) mit umgehängtem Posthorne, in d. erhobenen Rechten einen Stab, mit d. Linken die Zügel haltend. — Kleinod: Keines verliehen. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Georg Rákóczy, d. d. 1655.

Wappen, b): In B. über gr. Boden auf einem Rosse sprengend, ein r. gekl. Mann mit hohen g. Stiefeln und II Kalpag. in d. erhobenen Rechten einen Krummsäbel mit g. Parirstange, mit d. Linken d. Zügel haltend. — Kleinod: N. Hirsch wachsend. — Decken: bg.-rs.

So wird dieses Wappen, bereits seit geraumer Zeit, von diesem annoch blühenden angesehenen Székler Adelsgeschlechte geführt.

(Verschiedene Siegel u. gemalte Wappen. — Vergl. auch: N. J. II. 147. 149).

Boér II. v. Kövesd. (Taf. 67).

Wappen: In B. ein g. Bogen sammt gespannter Sehne und eingelegtem gefl. Pfeile, pfälweise gestellt. — Kleinod: Die Schildfigur. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. König Leopold I., d. d. Pressburg, 15. Sptb. 1659 (kundg.: Zemplin, 3. Febr. 1660 u. Fogaraser Ctt, 2. Aug. 1664) für Nikolaus Boér, für seine Geschwister Johann u. Franz u. für seine Verwandten Stefan u. Andreas, — als bereits vordem, dem Adel v. Siebenbürgen angehörig.

Annoch blühendes Siebenbürgisches Adelsgeschlecht, welches nach Köváry (Erd. nev. csal. 51—52) einen gemeinsamen Stammvater mit den Boér v. Szkoré u. Boér v. Berivoi haben soll, — gegen welche Behauptung jedoch, die abweichenden Wappen sprechen.

Simon Boér v. Kövesd, zeichnet sich in d. Schlacht bei Zenta 1697 aus.

Er starb als Obergespan v. Fogaras, i. J. 1729. — Sein Sohn Franz, war Obergespan v. Kraszna. Dessen Sohn Josef wurde der Stifter des Geschlechtes der Freiherrn v. Huszár, während sein älterer Bruder Andreas die adelige Linie Boér v. Kövesd fortpflanzte.

(Nach d. Orig. im Archive der Fam. Boér v. Kövesd. — N. J. II. 148. 149).

Boér, siehe: **Bojer.**

Bogacz v. Téceseö. (Taf. 68).

Wappen: In B. auf gr. Boden zwei gegen eine r. Säule anspringende g. Löwen, auf deren Capitale ein gr. Blätterkranz aufrecht gestellt erscheint. — Kleinod: G. Greif wachsend, in d. Linken ein rw. geteiltes Fähnlein haltend. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Gabriel Báthori, d. d. 1612 für Michael Bogász v. Théseö u. Genossen.

(Orig., Ctt. A. Marmaros).

Bogáthy aliter Szabó. (Taf. 68).

Wappen: In B. ein geharn. geb. Arm, in d. eisenbehandschulten Faust einen Krummsäbel mit g. Parirstange haltend und einen blutigen Schädel mit struppigem Haare („Wallonenschädel“) scheinbar zu Boden werfend. — Kleinod: Die Schildfigur. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Stefan Bocskay, d. d. 18. July 1606 für Johann Bogáthy aliter Szabó.

(Gyfv. L. R.).

Bogdán. (Taf. 68).

Wappen: In B. ein geb. Arm, ein blutiges Schwert in d. Faust haltend. — Kleinod: Nicht verliehen. — Decken: bg.-rs.

Adels- u. Wappenbrief v. Gabriel Bethlen, d. d.

Pálmay József
Háromszék Vármegye
Nemes Családjai (1901)
O.SZ.K. jelzet (3) 1212
(77 old)

Bodó (altorjai és karatnai). Régi székely-család. Bodó Bernárd, Báthori István idejében kézdiszék főembere; nevével **Török Erzsébet** és fiai Máthé és Mihályval 1588 szeptember 25-én karatnai, peselneki, dálnoki és altorjai birtokaikra új adománylevelet nyertek.⁶ 1614-ben Altorján Bodó Péter, Czofalván Bodó István (a Miklós fia, ki 1602-ben esküszik fel a király hűségére) és Péter öl.⁶

1635-ben Czofalván Bodó István, Bodó Péter (Uzonban) és Bodó Miklósné Iustrálnak; ugyanazon évben Altorján Bodó Péter fia Mihály fordul elő.⁶

Az altorjai ág 1646-ban nyert nemes levelet.⁷

1786 június 19-én pedig Bodó Ferencz és Pál „altorjai” előnévvel kapott nemesi igazolványt.⁸

Az Altorjáról Karatnára szakadt ágból Bodó Zsigmond de Karatna 1785 október 31-én vett nemesi igazolványt.⁸

Lemhényben is él egy kiterjedt Bodó-család, melynek közös törzse 1614-ben Bodó Máté volt s ma mintegy 40 tagot számlál.

¹ Poriratok Sijos Sámuel árvalázi igazgató birtokában Sopsi-Szent-Györgyön.

² Dr. Illósy és Pottkó KK.

³ Nagy Iván M. Cs.

⁴ Bíró József gubernálisa secretárius persónyomója után.

⁵ Bakk Endre közlöse.

⁶ Udvarh. M. L.

⁷ Tagányi K. jegyzéke.

⁸ Kállay F. Sz. N.

⁹ Háromszék M. L.

Szilágyi László: (1938) Székely Primor Családok
O.SZ.K. Jelzet : 131.101. 34 oldal
Hely: 1.212/3.

**BODÓ, Kézdi: 1680., 1683., 1691.; Orbai: 1680., 1683., Csik: 1081.;
Csik-Gyergyó-Kászon: 1683, Maros: 1677.
(Czófalva), Orbai: 1602., 1614., 1635.
(Csikcsicsó), Fel- Csik: 1702.
(Csikrákos), Csik: 1643.
(Marosvásárhely), Maros: 1602.
(Tusnád), Al-Csik: 1702.**

SZÉKELY OKLEVÉLTÁR.

KIADTA

A MAGYAR TÖRTÉNELMI TÁRSULAT

KOLOZSVÁRI BIZOTTSÁGA.

SZERKESZTETTE

SZABÓ KÁROLY.

348. oldalon

I. KÖTET.
1211—1519.

Bodó Gáspár (Györgyi) egykor kir.
lovászmester. 1462. 194.
„ Gergely (Györgyi) erd. alvaj-
da 1446. 156.
„ Miklós sz. fejérvári prépost,
kir. cancellarius. 1462. 194.

DEMJÉN LÁSZLÓ BIZOMÁNYA.

KOLOZSVÁRTI 1872.

NYOMATOTT K. PAPP MIKLÓSNÁL.

DOCUMENTS

CEREMONIAL

L'HISTOIRE DE LA TRANSYLVANIE,
DE LA MOLDAVIE ET DE LA VALACHIEVOLUME VI
ACTES ET LETTRES
(1600—1601)
PUBLIÉS
PAR
ANDRÉ VERESSBUCAREST
CARTEA ROMÂNEASCĂ
1 9 3 8

72

No. 67

[21 Mart. 1600

Notă. Raportul oficial al lui Carlo Magno către arhiducele Maximilian din ziua de 20 Martie 1600 (în *Hurmuzaki*: Documente vol. XII p. 795—796) povestește cele observate în Ardeal în legătură cu Mihai-Vodă cu totul cu alte cuvinte. Relațiunea noastră întregeste însă cu multe amănunte mărunte cele cuprinse acolo, arătând pe de altă parte cum se prefăceau pe vremea aceasta actele de către fauritorii de „relațiuni” și „avize” cari mișunau în curțile mari ale Europei.

67.

Sibiu, 21 Martie 1600.

Mihai-Vodă către notarul Andrei Szereday și tovarășii săi.

Mandat de introducere a locuitorilor comunei săsești Bendorf în stăpânirea unei case zidite pe terenul ei în mod samavolnic de către decedatul Petru Gerendi.

Michael Valachiae Transalpiniae Vaivoda etc. Egregiis et Nobilibus Andrae Zereday, Georgio Bodo, Michaeli Almassy, Stephano Berzy, Matthaeo Dombay, Georgio Nagy, Andrae, Emerico et Georgio Zwgety, notariis et scribis cancellariae nostrae maioris... Salutem et favorem. Cum nos... attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis Circumspectorum iudicis et iuratorum civium ac universorum inhabitatorum possessionis Saxonicalis Begendorff, quae ipsi nobis... exhibuerunt... totalem et integram [do]num in fine dictae possessionis Begendorff, in sede Saxonicali Wyeghyaz existentem habitam, antea quidem per Egregium quondam Petrum Gerendi, tunc iudicem Regium dictae sedis potentia mediante exstructam et aedificatam, per ipsumque et haeredes eius, ut intelligimus, hactenus illegitime tentam et possess. m. verum ex eo, quod cum nos anno Millesimo quingentesimo nonagesimo nono proxime praeterito, regnum hoc Transilvaniae armis in nostram redigissemus potestatem, iure belli ad nos, consequenterque collationem nostram devolutam et redactam, totum item et omne ius Regium... simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet... memoratis inhabitatoribus dictae possessionis Begendorff... in vigore aliarum litterarum nostrarum donationalium... in perpetuum... clementer dederimus... velimusque eosdem in dominium eiusdem domus medio vestri introduci, sequae statui facere, iure [ad]mittente. Proinde vobis...

172.

Turda, 5 Septembris 1600.

Manifestul dat de Staturile și Ordinile Ardealului către Ordinul călăreților unguri al lui Mihai-Vodă.

Trecând din tabăra lui Mihai-Vodă în slujba țării, sunt primiți: supt jurământ că vor sluji cinstit, Staturile declarându-li-se asemenea supt jurământ că vor avea aceleași condițiuni de slujbă și lefuri ca mai înainte, primind chiar și soldele restante, neplătite.

Az magyar vitéző lovas rendnek, kik Mihály vajda fizetésén voltak, az egész erdélyországi urak, főnépek és az egész nemességgel és minden rendekkel egyetemben megtekintvén azt, hogy Mihály vajda ellen melléjük jöttek, ez ide alá rend szerént megirt dolgokra hittel kötelezték magokat.

Első. Az elmult esztendőben, mikor Mihály vajda mellett az országra jöttek, azt az után senki az országbeliek közül tisztelelenül szemekre ne merje vetni; ha pedig valaki azféle tiszteletlen szóval illetné valamellyeket, fejével érje meg, két embernek bizosságával.

Második. Az kiknek közülök Mihály vajda, avagy az előtt való fejedelmek jóságot adtanak, abban megoltalmazzák és megtartják őket, salvo iure alieno. Ha pedig igaz törvény szerént valamelyeknek jóságát elnyerik, tehát az helyében más jóságot adjanak fogvatkozás nélkül.

Harmadik. Az kiknek jóságá közülök nincsen és eddig nem adtanak, hogy ez után az ország mellett jobb szerrel és nagyobb szorgalmatossággal hadakozhassanak és vihaszanak, kinek-kinek érdeme szerént való jóságot adjanak.

Negyedik. Az mint Mihály vajdától hó számba öt-öt forint volt fizetések, személyekre is kinek-kinek amint fizetett, mely-

¹ Dialectal. pentru: bewilligen = a aproba, a predă.

5 Sept. 1600]

No. 172

175

ről az hadnagyoknál bizonyos lajstromok vadnak, az szerént leszen ez után is minden fogvatkozás nélkül, senkinek fizetését meg nem szállítják, esztendőnként tizenkét hópénzt adván.

Ötödik. Valakik közülök hadakban megcsokonulnak, sántulnak és megvakulnak, azoknak fizetések életéig megjárjon, vagy várakban, avagy egyéb helyeken helt rendelvén nekik. Azfélőknek gyógyításokra pedig hely és emberek rendelkeznek, életekre is, mig meg gyógyulnak gondviselés leszen.

Hatodik. Vadnak közülök, kiknek öt hópénzek vagy on hátra megadatlan, nevek az lajstromban meg vagy on írva, azok nevezet szerént az Székely Moyses és Sibrik Gáspár capitansága alatt valók, azoknak is restantia hópénzeket fogvatkozás nélkül megadják.

Hetedik. Az mely czigán vajdaságot Mihály vajda Bihari Máténak adott volt, az ország, mivel hogy articulus vagy on rólla, nem hagyja helyen, hanem a tisztért tizenkét ház jobbágyot ad neki.

Ezeknek megtartására az országbeliek megesküvén, oklevél nagyobb bizonságrt pecsétekkel meg erősítették. Az feljű megirt vitéző rend is azonképen az országnak megesküdt, hogy fejkennállottáig az országnak minden igyeiben hívén és igazán szolgálának.

Actum in castris ad oppidum Torda positis, die quinta mensis Septembris. Anno Domini Millesimo sexcentesimo.

Stephanus Chiaky de Keresztaszeg, Stephanus Toldi, Gabriel Banffy, Franciscus Alardy, Stephanus Bodo, Ladislaus Toroczka, Gabriel Haller, Balthasar Bornemisza, Benedictus Mindszenti, Ioannes Gyeröly, Nicolaus Harinnai, Nicolaus Vitéz. Caeterique Status et Ordines universitatis nobilium Transilvaniae.

DOCUMENTE

PRIVATOARE LA

ISTORIA ARDEALULUI, MOLDOVEI
ȘI ȚĂRII-ROMÂNEȘTIVOLUMUL VI
ACTE ȘI SCRISORI
(1600—1601)
PUBLICATE
DE
Dⁿ ANDREI VERESS

C. I. P. FACULTATE

BUCUREȘTI
CARTEA ROMÂNEASCĂ
1 9 3 8

29 Mart. 1600]

No. 68—69

73

committimus... ut... introducatis praefatos... in dominium eiusdem domus, iurisque Regii in eadem habiti, statuatisque eandem et idem eisdem... perpetuo possidenda; etc.

Datum in civitate nostra Cibiniensi, die 21. mensis Martii. Anno Domini 1600.

(L. S.)

Lecta mpr

(Muz. Ard. Cluj. Archivum familiae Com. Teleki.)

76.

Alba-Iulia, 13 Aprilie 1600.

Mihai-Vodă către autoritățile din Ardeal.

Ordin ca Gregorius Csizsar din Alba-Iulia să fie ascultat pentru stabilirea adămurului în chestiunile sale de drept.

Michael Valschiae transalpiniae Vaivoda etc. Universis et singulis Egregiis, Nobilibus, pariter et Ignobilibus ac alterius cuiuscunque status, bonae tamen honestaeque famae et conditionis utriusque sexus hominibus, ubi vis in hoc regno Transilvaniae constitutis et commorantibus, praesentes visuris. Salutem et favorem. Exponitur nobis in persona Egregii Gregorii Chizar Albensis, qualiter ipse medio vestri ratione et praetextu certorum quorundam negotiorum coram declarandorum in praesentia Egregiorum et Nobilium Georgii Igeni, M[atthae]i Chombay, Andrae Thoroczky, Stephani Somogy, Andrae, Emerici, Pauli et Georgii Zigy, Georgii Bodó, Jo[ann]is T[h]araczaly, Stephani Bercal notariorum et scribarum Cancellariae nostrae maioris, de curia nostra ad id specialiter transmissorum; item Stephani Nyreo, Ladislai et Matthiae Zabo, Andrae Thuri, Ladislai La-

¹ Hotărârea acestei diete (convocate pe ziua de 13 Martie 1600 la Dragovi) are cuprins în *Memoriale Comitatului Regni Transilvaniae* vol. V p. 570—582 și nu se adă în toate colecțiile dicțale.

80

[14 Apr. 1600

katos, Joannis Eotueps de Alba Julia, pro iurium suorum tuitione, et defensione quasdam fassiones et attestaciones celebrari facere vellet iure admittendo. Cum autem vestris fassio iustitiaeque recognitio nemini debeat abnegari: Proinde vobis harum serie committimus et mandamus firmiter, ut dum et quandocunque cum praesentibus simul, vel divisim fueritis requisiti, statim sub oneribus singularum sedecim Marcarum gravis ponderis, per eos quorum interest, seu intererit irremissibiliter exigendarum, ad diem et locum per ipsum exponentem vel hominem suum vobis praefigendum, in praesentiam dicatorum hominum nostrorum, quibus nos serie praesent[is] vestras fassiones sub consuetis oneribus recipere mandamus, [per]sonaliter accedere, ibique ad fidem vestram [Deo] deb[ita]m qualiscunque vobis super rebus coram interrog[ati]s consterit[ur] certitudo veritatis suo modo dicere, fate[ri] et attestari[re] modis omnibus debeatis et teneamini. Super [quibus] quidem fassionibus] et attestacionibus vestris literas tandem per praescriptos homines nostros sub sigillis fide eorum mediante conscribere et [an]notato exponenti iurium suorum uberiorum ad cautelam necessariam extradari volumus, et iubemus communi iustitia [ac]ae]quitate suadente. Secus non facturi. Praesentibus perfectis exhibenti restituti.

Datum Albae Iuliae, die decima tertia mensis Aprilis. Anno domini Millesimo Sexcentesimo.

(L. S.)

Lecta mpr

(Archivum Capituli Albensis. Alba-Iulia. In multe locuri ros de șoareci. Beke No. 1202.)

In fronte litterarum manu conventualis requisitoris Ladislai Thoroczky scripta sunt sequentia: Anno 1600 Sabbato proximo post festum Conversionis B. Mariae Virginis exhibitae et praesentatae coram nobis in conventu, medio Egregii domini Stephani Tarkany, capitanei certorum equitum Transilvanensium.

(Muz. Ard. Cluj. Materialis Târșid p. 477—479. Copia lui Ladislau Gál de Hilla din 1842.)

Trad. Toți Domniii Țării Ardealului, frunțași împreună cu toată nobilimea și cu toate staturile, având în vedere că ordinul de călăreți unguri, cari au fost în solda Voievodului Mihai a venit lângă ei împotriva Voievodului Mihai, s'au legat cu credință pentru lucrurile aici mai jos pe rând scrise:

176

No. 173

[10 Sept. 1600

Întâiu. După aceasta nimeni din ai țării să nu cuteze să-i ocărăscă pentrucă în anul trecut au venit asupra țării alături de Voievod Mihai: iar dacă cineva ar infrunta pe vreunul cu astfel de vorbe de ocără, fiind dovedit cu doi oameni, să plătească cu capul.

Al doilea. Pe aceia dintre ei cărora Voievodul Mihai sau Principii de odinioară le-au dat avere, îi apăra în aceea și-l păstrează, salvo iure alieno. Iară dacă după dreptă judecată se ia averea cuiva, în locul aceleia să-i dea altă avere fără scizământ.

Al treilea. Acelora dintre ei, cari n'au avere și nici nu li s'a dat până acuma, pentrucă de acum înainte să se poată oști și lupta mai bine și cu mai mare osârdie, pentru țară, să le dea fiecărui avere după vrednicia lor.

Al patrulea. Precum au avut solda lunară dela Voievodul Mihai câte cincii fiorini, și precum a plătit fiecărui în parte, despre care (plată) se află la hotoghi catastif anume, tot astfel va fi și de acum înainte fără nici o scădere, nu scad plata nimănu, dând în fiecare an câte 12 solde lunare.

Al cincelea. Cei cari au rămas ciungi, șchiopi și orbi în războaie, aceia să-și primească plata pe viață, orânduindu-li-se loc fie în cetăți, fie în alte locuri. Iarăși, se orânduiește loc și oameni pentru vindecarea acestora, și pe viață, vor fi îngrijii până se vindecă.

Al șaselea. Sunt dintre ei cari nu și-au primit leafa lunară pe cincii luni în urmă, numele lor e trecut în catastif, aceia sunt anume cei de sub căpătâșia lui Moise Székely și a lui Gaspar Sibrik, să dea și acelora rămășița lefilor lunare fără scizământ.

Al șaptelea. Voievodul țigănesc pe care l-a dat Voievodul Mihai lui Matei Bihari, și precum a plătit fiecărui, căci este articol despre el, ci în locul slujbei îi dă douăsprezece case de iobagi.

Domniii țării jurând pentru finerea acestora, au întind documentul pentru mai mare încredințare cu pecetea. Și Ordinul soldătesc scris mai sus jură la fel țării, că slujește țării în toate treburile ei până le stă capul sus, cu credință și adevărat.